

6

I N F O R M A C E   O   C H A R T Ě   7 7

červen 1984

	str.
Dokument Charty 77 č. 13/84 / Otevřený dopis 3. konferenci za evrepské jaderné odzbrojení/	1
Sdělení VONS č. 377 / Jiří Gruntorád znovu odsouzen/	4
Sdělení VONS č. 378 / Jan Pukalík trestně stíhán/	5
Sdělení VONS č. 379 / Olomoučtí katolíci obžalováni/	5
Odpověď na pozvání do Heidelbergu	6
Britští míroví a pokrokeví činitelé na podporu L.Lise	7
II. konference Mezinárodní federace pro lidská práva v duchu Helsink	8
Dopis END Chartě 77	10
Dopis Stanislava Devátého prezidentu republiky	10
Krátké zprávy	12

Informace o Chartě 77, vydává nezávislá redakční skupina
signatářů Charty 77

Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2

Dokument Charty 77 č. 13/84

Otevřený dopis 3.konferenci za evropské jaderné odzbrojení
/konaný v Perugii ve dnech 17. - 21.7.1984/

Vážení přátelé,

srdečně Vás zdravíme při příležitosti Vašeho třetího mezinárodního setkání a přežeme Vašemu jednání plný úspěch.

Charta 77 sice není mírovým hnutím v tom smyslu, jak se tomu pojmu běžně rozumí na Západě, totiž v jistém smyslu "jednoučelovou" iniciativou, vznikla na jiném základě a s jiným posláním, ale to v žádném případě neznamená, že bychom se k otázce míru obraceli zády. Zrod nezávislého západního mírového hnutí považujeme za významný mezník i pro své usilování o demokratičtější a svobodnější poměry v naší části Evropy. Klademe přitom důraz na to, že spravedlivého a důstojného míru se národům Evropy dosud nedostalo, že čtyřicet let po druhé světové válce žijeme v uměle rozdělené Evropě a důsledky tohoto rozdělení pro celý svět jsou stále zlověstnější. Je to stav, s nímž se nelze smířovat. Vy se s ním nesmířujete, i z toho důvodu jste nám blízcí.

Sdílíme především Váš spontánní odpor k politice, založené na vojenské síle a z pozice této síly diktující svou vůli jiným národům i vlastním občanům. Právě tato politika, nesnesitelně prodlužující tak velice neuspokojivý stav na našem kontinentě, je odpovědná za hromadění jaderných arzenálů na obou stranách hranice, která nás proti naší vůli rozděluje.

Podobně jako mnozí z Vás jsme přesvědčeni, že je třeba přehodnotit politiku, udržující při životě vojenské bloky, že se musíme vymanit ze zajetí politiky vojenské síly, pro niž je hlavní podmínkou bezpečnosti národů vojensko-strategická rovnováha a nikoli svobodně projevovaná vůle národů; že nastal čas učinit právě v Evropě rozhodný krok k úplnému překonání neblehého dědictví druhé světové války a vtisknout helsinským ujednáním jejich původní a pravý, v jistém smyslu pak i nový a hlubší smysl.

Podporujeme proto návrhy, vyslovující se pro stažení amerických a sovětských vojsk z evropských zemí. Snad nemusíme dokazovat, že československý lid je na takovém kroku obou velmocí životně zainteresován. Připomínáme zároveň, že Charta 77 opakovaně /poprvé k desátému výročí 21.srpna 1968/ upozornila na to, že smluvní předpoklady dočasného pobytu sovětských vojsk v naší zemi pominuly. Stažení vojsk Spojených států a Sovětského svazu z Evropy by od základu změnilo politické klima na celém kontinentě a ve světě. O tom se sotva musíme navzájem přesvědčovat. V příštím roce uplyne čtyřicet let od konce druhé světové války. Pro všechny evropské národy, národy Sovětského svazu nevyjímaje / a ovšem i pro americký lid/ by bylo nesmírnou úlevou, kdyby byl stálý přízrak války konečně nahrazen prostorem pro budování skutečného míru.

Evropa Evropanům, jako devíza našich holandských přátel, je perspektivou velkého obratu k demokratickému a spravedlivému míru. V této perspektivě se obrysy našich společných zájmů a cílů stávají jasnějšími. Stále zřejměji platí, že Vaše naděje je i nadějí naší a že naše naděje je i nadějí Vaší; že jednotlivé národní emancipační snahy a různé emancipační snahy v obou částech Evropy se mohou zdárně rozvíjet jen v podmínkách stále účinnější a cíleštější mezinárodní solidarity. Musíme se proto učit chápat, vítat a podporovat iniciativy, jež sice pocházejí z různých stran / a mohou být tak či onak jednostranné/, ale ve svém základním směřování mají jeden smysl. Je to imperativ, který diktuje smrtelné přehrožení naší civilizace, zabředávající do stále hlubší krize.

Proto jsme v uvedu našeho nedávného dopisu britským mírovým organizacím /END a CND/ napsali, že vítáme všechny, co svědčí o sbližování našich stanovisek a co skýtlá nadějí pro další dialog a spolupráci. Považujeme také odezvu, jakou náš dopis vyvolal. Považujeme proto za vhodné opakovat, že naše kritika se týká jen onoho krátkozrakého pacifis-

mu, který chápe mírové hnutí jako pouhopouhé hnutí proti zbraním /především jaderným/ a jemuž unikají vnitřní souvislosti diktující politiku zbrojení. Domníváme se, že tento, svým způsobem pokleslý pacifismus je škodlivý tím, že mírové hnutí zbavuje jeho duchovního a demokratického smyslu a stává se tak překážkou formování širokého a účinného spojení všech "lidí dobré vůle".

Byli by hom vůbec rádi, kdybyste pochopili, že v našem prostředí je všechno, co připomíná málo promyšlené nebo dokonce bezmyšlenkovité úsilí o mír "za každou cenu", přijímáno s důvodnou nevolí. A to nejen v remiscenci na známé historické události, v reakci na mnichovansky smířlivé postoje jakož i na československé události osmašedesátého roku /pro leckocho byly jen "dopravní nehodou na cestě k uvolnění"/. Ještě dnes jsou prostoduší lidé, kteří v zápalu boje proti modernizaci Atlantického paktu chtějí v Chartě 77 vidět podnik málem válekychtivý: dodejme k tomu, že při geografickém položení našeho státu v "první linii" eventuálního konfliktu by to na nás prozrazovalo jen velice vyvinutý sklon k sebevraždě.

Víme, že chcete těmto náladám čelit. Přinesli jste o tom již dříve důkazy a přinášíte je i nyní /nejnověji svou solidaritou s Ladislavem Lisem/. Pokusíme se usnadnit Vám uložení jasným a závazným prohlášením, že máme daleko k paušálnímu postoji, vyjádřenému větou "Pacifisté /jsou/ proti míru". A neprohlašujeme to jen dodatečně z taktických či jiných oportunních důvodů. V dopise britským mírovým hnutím jsme rovněž napsali, že mírové hnutí nepovažujeme za produkt cizí ideologické manipulace, zmrazujícího strachu či hysterického útěku před skutečně závažnými rozhodnutími, ale za výraz hluboké občanské odpovědnosti, která neváhá angažovat se ve jménu lidského života a jeho základních hodnot; a že to, co bychom mohli nazvat směrováním jaksi "napříč" klasickými demokratickými strukturami a politickými mechanismy /a v čem je patrný duch, charakterizující jakékoli demokratické a samosprávné smýšlení a snažení/, je velmi blízké smyslu i formám našeho usilování. Opakujeme ještě jednou, že z těchto důvodů je pro nás dialog s mírovými hnutími nejen vítaný, nýbrž přímo závazný.

Dialog však opravdu není výměnou zdvořilostí; přestal by být tím, čím být má, v tom okamžiku, kdy by v něm získala vřech pouhá zdvořilost a diplomacie. Dovolte proto, abychom i dnes pokračovali v kritice určité tendence uvnitř západního mírového hnutí. Chceme to činit co nejkonstruktivněji. Naše kritická uvaha vychází z toho, že toto hnutí je koneckonců součástí členitého světového mírového hnutí /nemůže jí nebyť!/, a jako takové -nehledě na Vaši zvoáštňi a nezávislou pozici, opírající se o výzvu z roku 1980 - má leccos společného s oficiálním mírovým hnutím v naší části Evropy: tedy s onou složkou mírového hnutí, jež je těsně spojeno s politikou vlád zemí Varšavské smlouvy. To našlo svůj výraz i v tom, že pražského světového mírového shromáždění, jež se konalo krátce po Vaší druhé /berlínské/ konferenci, se zúčastnili i představitelé některých Vašich organizací a skupin, jakož i lidé Vám blízcí či aspon od Vás nepřilíh vzdálení.

Podtrhujeme pozitivní význam tohoto jevu /což samozřejmě neznamená, že bychom kritizovali neúčast E.P.Thompsóna, jež byla gestem solidarity s námi/. Právě zásluhou některých z Vás se v Praze mluvilo o Chartě 77, jež nebyla na shromáždění - v jasném rozporu s jeho deklarovanou otevřeností - připuštěna, ač o to usilovala. Oceňujeme tato vystoupení stejně vysoko, jako společnou schůzku s některými delegáty /bohužel, byla ukončena zásahem policie/ a umluvu mezi Chartou 77 a těmito delegáty o vzájemné spolupráci.

Nevíme, k jakým závěrům jste dospěli Vy, nejsme povoláni k tomu, abychom dělali závěry o Praze za Vás, ale dovolte, abychom se dotkli toho, co se nám na polemice kolem Charty 77 jeví jako nejdůležitější. Není to ani tak výrok západoberlínského účastníka, který řekl na adresu delegáta německé strany Zelených, že otázka takzvaných disidentů není otázkou světového mírového hnutí, že ji do tohoto hnutí vnášíjí antikomunisté, a to uměle, jako skutečnost, že za tento výrok sklídl pořád ještě hlučný potlesk. Bylo by samozřejmě ansurdní, kdybychom za potlesk špatné věci obviňovali právě Vás. Víme, že na jistých vlivných místech v naší

části Evropy už padlo slovo o tom, že profesora Thompsona /případně END vůbec/ "nastrčila" do mírového hnutí CIA. Pana Mienta van Fabera policie z Československa bez okolky vyhostila a náš tisk se o něm vyslovil podobně nevlídně. Snadno si lze spočítat, pro jaké jejich hříchy se jim dostalo této špatné známky /nebižost, kterou na naší oficiální straně vyvolalo už Vaše loňské berlínské setkání, má ostatně stejnou příčinu/.

Nicméně skutečnost, že se na tak širokém a různorodém fóru, jakým bylo pražské shromáždění, tleskalo zjevně protidemokratickému vystoupení, nepřestává být alarmující. Lhali bychom sami sobě, kdybychom se chlácholili argumentem, že to bylo shromáždění manipulované v jistém duchu, a že protidemokratickému výřadu tleskali jen přesvědčení stoupenci nedemokratických praktik. Domníváme se, že tomu tak není, že zde tleskali, byť třeba i zdráhavě, nebo přinejmenším mlčeli i mnozí z těch představitelů západního mírového hnutí, kteří osobně smýšlejí zcela liberálně, ale upřímně se domnívají, že otázka politického zřízení, otázka politické demokracie, jakož i všechno to co s ní prakticky a bezprostředně souvisí, do mírového hnutí skutečně "nepatří", protože životně důležité pro lidstvo je jen jedno - odvrátit jadernou válku, jež hrozí vypuknout mezi různými sociálně-politickými systémy. Je to onen známý "pacifistický" sklon vytrhovat otázku míru z přediva společenských vztahů, stavět otázku demokracie jaksi vedle vlastní otázky míru anebo dokonce až na ni, jako něco vedlejšího, druhořadého, dílčího a podřízeného, co přijde na pořad dodatečně a víceméně automaticky. Vidíme v této tendenci neodůvodněný a věci míru škodlivý ustup před konservativním pojetím mírového soužití dvou protikladných společenských systémů. Toto pojetí je dnes překonáno dokonce i stanovisky evropských vlád v Závěrečném aktu z Helsink a zvláště ve Výsledném dokumentu z Madridu, protože zjevně mír nezajišťuje ani v té míře, v jaké jej snad mohlo zajišťovat v dobách Leonida Brežněva a Richarda Nixona. Je to pojetí /polská krize to dokazuje zvláště názorně/, jež propadlo nedůvěře ve vlastní lid a zapletlo se do představy, že socialismus lze budovat jen za hradbou vojensko-policejních sil. Toto pojetí koexistence troskotá před našima očima. Deset let brvá jednání ve Vídni. Ženevská jednání byla přerušena. Ve Stockholmu se přešlapuje nad prázdnou agendou. Po této cestě se mírové hnutí nemůže dostat k žádnému ze svých dlouhodobých cílů: ani k bezjaderné Evropě, ani k Evropě osvobozené od přítomnosti cizích vojsk, ani k rozpuštění ~~z~~ bloků; ba ani k tomu, aby se překonala slepá ulička, vyvolaná rozmístěním jaderných střel středního doletu.

Ze slepé uličky, do které Evropu vehnala politika vojenské síly, se můžeme dostat jen v zásadní opozici vůči této politice - na základě politiky, které spojí skutečně všechny, kdo jsou proti jadernému šílenství, v mohutnou demokratickou koalici, vyjadřující autentickou vůli obyvatel Evropy. Dnešní neblahý stav by nebyl možný, kdyby lid Evropy nebyl rozdělen "vnitřně" - ideově a politicky. Toto vnitřní rozdělení je předpokladem "vnějšího" rozdělení Evropy - jejího rozdělení geopolitického; a nikoli naopak. Překonat toto rozdělení a dospět k nové vnitřní jednotě - k jednotě, kterou udržuje duch demokratické politiky mravní síly /vědomí, že mír a demokracie jsou nedělitelné, že budovat mír v troskách občanských práv a demokratických práv je spozdílé, že základní hodnoty spravedlnosti, svobody a důstojnosti člověka stojí výš, než pouhý zájem na biologickém přežití/. Tak by bylo možno shrnout naše představy o důchovních základech politiky, která by vedla k zformování nejširšího demokratického mírového spojení a tím i k průlomů do přežitých struktur a ideologií studené války. "odina takového obratu udeří v okamžiku, kdy se budeme moci sejít v Praze u kulatého stolu. svobodně a bez policejní asistence, zato spolu s představiteli oficiální československé strany.

Zatím to vypadá jako beznadějný podnik, jako nerealistická vize, jako něco zhola mimo oblast "možného" /stačí připomenout zásah našich úřadů proti některým účastníkům březnového kolokvia Charty 77, CODENE a DaV/. Ale budeme-li se na tento relativně skromný pokrok dívat jako na něco absurdního, pak je absurdní všechno to, o čem usilujeme: bezjaderná Evropa, stažení amerických a sovětských vojsk, mírová smlouva s Německem ...

Abyste ovšem mohlo k svobodnému setkání u kulatého stolu v Praze dojít, nesmí už dojít k tomu, aby na nějakém dalším světovém shromáždění převládl duch, inspirující jeho účastníky k potlesku protidemokratickým vystoupením pánů, kteří sugerují, že "disidenti" v naší části Evropy jsou nepřítelé míru. I tím je naznačen praktický obsah našeho spojení: Vaše i naše plány musí vycházet z toho, jaká je situace v celém světovém mírovém hnutí - musí se stát dobrým rozvrhem našeho společného úsilí získat v tomto hnutí spojence "dole" i "nahore", na Východě i na Západě, v Evropě i v zámorí.

Pro tento zápas za získání novej demokratické většiny v mírovém hnutí musíme být lépe připraveni než dosud. Rozdíly v názorech neexistují pouze mezi občanskými iniciativami v naší části Evropy a západním mírovým hnutím, existují i mezi námi, stejně jako ve Vašich řadách a koneckonců v celém evropském demokratickém životě. Působí tu tradice různých duchovních proudů a vlivů bezprostředně politické. To není žádné neshťstí. Jde však o to, aby všechny tyto rozdíly získaly pozitivní předznamenání; abychom se v tvořivém úsilí, překonávajícím staré rozpory, stále více sbližovali. My i Vy mezi sebou, my s Vámi, jakož i Vy s námi. A abychom se všichni naučili - v duchu nejlepších demokratických tradic naší kultury - chápat a respektovat, že rozdíly ve smýšlení nejsou jakousi nepřijemnou nehodou, ale naopak motorem tvořivého společenského vývoje; tedy něčím, co je základem jak svobody, tak míru a práva na skutečný lidský život.

Leccos bude možno vyjasnit a definovat i v souvislosti s úsilím vypracovat společné stanovisko západního mírového hnutí /některých jeho skupin/ a některých nezávislých občanských a mírových iniciativ v naší části Evropy. Chceme se na tomto úkolu u vědomí naléhavé výzvy doby důstojně podílet.

Jsmo přesvědčeni, že k tomu významně přispějete i svým jednáním v Perugii.

30.června 1984

Dr. Václav Benda
mluvčí Charty 77

Jiří Rumb
mluvčí Charty 77

Jana Sternová
mluvčí Charty 77

Za širší kolektiv mluvčích:

Jiří Dienstbier, Jiří Hájek, Václav Havel, Ladislav Hejzlanek, Božena Komárková, Jan Kozlík, Marie Rut Křížková, Miro Kůsý, Václav Malý, Anna Marvanová, Miloš Rejchrt, Jaroslav Šabata, Milan Simečka

---

Sdělení VONS č. 377 /Jiří Gruntorád znovu odsouzen/

Senát okresního soudu v Liberci za předsednictví soudce Česala uznal 4.června 1984 Jiřího Gruntoráda vinným trestným činem křivého obvinění /§ 174, odst.1 tr.z./ a odsoudil ho k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců, a to do nejpřísnější nápravně-výchovné skupiny. Trestného činu se měl dopustit tím, že v NVÚ Minkovice obvinil příslušníka Sboru nápravné výchovy posporučíka Procházku, že ho zbil /viz sdělení č. 323/.

Při hlavním líčení, několikrát přerušovaném a odročovaném, vypovídala řada svědků z řad spoluvěznů o okolnostech incidentu, soud však jejich svědectví prohlásil za nevěrohodná. Podporučík Procházka se k hlavnímu líčení dvakrát bez vysvětlení nedostavil a když nakonec svědčil, jeho výpověď se v konkrétních údajích rozcházel se svědectvím dalšího příslušníka SNV, který byl incidentu přítomen. Soudní znalec, který ovšem vycházel výlučně ze zpráv vězenských lékařů a Jiřího Gruntoráda nevyšetřoval, původně v rozsudku označil za velmi pravděpodobné, že si obviněný zranění v obličeji způsobil sám. Při ustní výpovědi před soudem své tvrzení zmínil v tom smyslu, že si J. Gruntorád tato zranění způsobit mohl.

Soud zjevné rozpory nevezal v úvahu a jako věrohodná přijal pouze svědectví příslušníků SNV, kteří byli účastníky konfliktu a v případě přijetí Gruntorádovy verze by jim hrozilo trestní stíhání. Zamítl také

všehony návrhy obhajoby na doplnění důkazního řízení. Rozsudek dosud nenabyl právní moci, Jiří Gruntorád se na místě odvolal.

Po předchozí perzekuci pro zájem o neoficiální literaturu a hudbu, kvalifikovaný jako podvracení republiky, je nyní Jiří Gruntorád znovu nespravedlivě postižen. Celkem bude muset strávit ve vězení více než 5 let s následným tříletým ochranným dohledem. Pokládáme tento postup za výraz msty na dvaatřicetiletém dělníkovi, který neustupuje od svých názorů a občanských postojů a který si navíc dovolil otevřeně kritizovat poměry v NVÚ Minkovice. Ve své závěrečné řeči Jiří Gruntorád zdůraznil, že zákon platí stejně pro každého - bohužel se znovu přesvědčil, že tomu tak není.

4.června 1984

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Sdělení VONS č. 378 /Jan Pukalík trestně stíhán/

Ve sdělení č. 369 jsme informovali o zadržení a výslechu Jana Pukalíka, bytem Brno, Štolcova 20. Tento mladý křesťan je usnesením ze dne 11.5.1984 vyšetřovatelem VB v Blansku nper. Lubomírem Ševčíkem trestně stíhán podle § 100/1b tr.z. /pobuřování/. Trestní stíhání je odůvodněno takto /citujeme uplný text/: "Spáchání uvedeného trestného činu se opírá zejména o šetření příslušníky OSTB Blansko. Zjistil jsem, že obviněný Pukalík je osoba, která je v přímém spojení se signatáři Charty 77, zaměřená proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení v ČSSR, Ve dnech 21.-22.11.83 obcházel občany bydlící v Lažánkách, okr. Blansko, a vyzýval je, aby mu podepsali rezoluci proti rozmístění jaderných zbraní na území ČSSR adresovanou vládě a prezidentovi ČSSR. Tímto svým jednáním zcela naplnil skutkovou podstatu uvedeného trestného činu, a proto jsem rozhodl o jeho stíhání právem."

Bude-li Jan Pukalík na základě tohoto absurdního obvinění obžalován a souzen, hrozí mu trest vězení až do tří let.

14.června 84

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Sdělení VONS č. 379 /Olomoučtí katolíci obžalováni/

Dne 2.července 1984 se má konat u okresního soudu v Olomouci hlavní líčení proti skupině mladých katolíků, kteří 11.2.1983 uvedli v kulturním domě v Olomouci-Kopečku divadelní hru na shakespearovské téma "Jak se vám nelíbí, ačkoli nechcete" /viz sdělení č. 347/. Dle obžaloby a znaleckého posudku doc.dr. Miroslava Kaly z Olomouce hra "obsahovala výroky, které byly zaměřeny proti socialistickému společenskému a státnímu zřízení republiky". Všichni obžalováni - Tomáš David, nar. 12.5.1959, Josef Janošik, nar. 14.1.1957, Jan Jemelka, nar. 3.5.1953, Pavel Kvapil, nar. 8.5.1965, Marie Kvapilová, nar. 27.3.1951, Jaroslav Opletal, nar. 19.12.1952, Ivan Šimáček, nar. 4.2.1964, Tomáš Važan, nar. 7.2.1951, Jana Vážanová, nar. 19.12.1952 a Svatopluk Viktorín, nar. 16.7.1957 - jsou stíhání pro trestný čin pobuřování podle § 100/1a tr.z. Obžalobu podepsal okresní prokurátor v Olomouci JUDr. Vladimír Valoušek.

14.června 84

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných
Československá liga pro lidská práva
člen Mezinárodní federace pro lidská práva

Odpověď na pozvání do Heidelbergu

Vážení a milí přátelé,

nejžárdečnější dík za Vaše pozvání ke kongresu, na němž jednáte o "cestách k mírovému pořádku v Evropě". Cítíme se poctěni tímto projevem Vaší důvěry a solidaricity. Chápeme, že platí nejen našim osobám, ale všem, kdo v naší zemi usilují o nalezení těchto cest. Tak jako Vy jsme si vědomi vážnosti současné krize v mezinárodních vztazích a nebezpečí hrozící naší i Vaší zemi, celé Evropě a celému lidstvu ze stupňování zbrojení i nepříteli mezi velmocemi a vojensko-politickými bloky, jejichž dělící čára je zčásti i na hranici mezi Vaší a naší zemí. Rozmístování jaderných raket u Vás i u nás v současné době toto nebezpečí jen zvyšuje. Roste možnost zpaštění našich zemí a vyhubení našich národů, je odložena jejich budoucnost a ocházoována již jejich současností tím, že výsledky práce nejlepších mozků i nejdovednějších rukou pohlcuje toto zbrojení a zároveň znemožňuje, aby mohly účinněji přispívat k řešení globálních problémů celého lidstva. Tlak těchto skutečností i výhled na tyto perspektivy postihuje i myšlenkový a morální stav a vývoj společností žijících v jejich stínu. S militarizací je jim vnucován černobílý pohled na světové dění, zvyšuje se manipulování lidmi ze strany mocenských aparátů, jsou omežována občanská práva a zpochybňována lidská důstojnost. To vše vybízí k hledání cest a prostředků, jak zastavit a odvrátit tuto hrozbu.

Vážíme si toho, že jste na program kongresu zařadili kromě jiného také Forum V: Význam mírové diskuse ve Východní Evropě pro západní mírové hnutí. Podmínky a formy této mírové diskuse alespoň u nás jsou podstatně odlišné od Vašich. Proto již úvodem k tomuto tématu musíme opakovat, co jsme mnohokrát řekli a napsali v našich rozhovorech a korespondenci s členy západních mírových hnutí: Obranu lidských a občanských práv v zemích, kde jsou potlačována, považujeme za pře poklad i neoddelitelnou součást každého úsilí o opravdový mír, který by nebyl jen přestávkou mezi válkami a přípravou nové, ještě hroznější války. Opravdová diskuse o míru není možná bez minimální svobody projevu mínění, jež je předpokladem i pro autentickou spontánní angažovanost pro věc míru. Tam, kde moc potlačuje tyto svobody násilím, má méně zábrán sahat k násilí navenek. V tomto smyslu považujeme mír za nedělitelný. Možná, že se v tom neshodneme s někým z účastníků Vašeho kongresu.

Neznamená to, že bychom podceňovali jednotlivé technické a organizační aspekty mírového uspořádání. Ve svých úvahách a diskusích - omezených uvedenými podmínkami v naší zemi, jež nám ostatně nedovolí ani osobní účast na Vašem jednání - věnujeme pozornost otázkám, jak zmenšit napětí a nebezpečí hrozící nám i Vám z mimořádné intenzity nakupení ničivých prostředků právě na linii styku obou bloků v Evropě. Jistě by zmenšení této intenzity právě v této oblasti mohlo k tomu přispět.

Bezatomový koridor, jak jen navrhuje Palmeho komise, zasluhuje pozornost a podporu mírového hnutí. Zaujal nás i návrh, který jsme četli nedávno v časopise "Neue Gesellschaft", oživující dnes již téměř zapomenutý plán Rapackého na pásmo bez atomových zbraní, cizích vojsk a snížený stav domácích vojsk i výzbroje ve střední Evropě, i když snad dnes těžko uskutečnitelný.

Zaslouží pozornost a podporu také myšlenka závazku nepoužití jaderných zbraní a smluvního potvrzení závazku nepoužít síly v mezinárodních vztazích. Tento závazek je ovšem již zakotven v Chartě spojených národů a řadě smluv o ní se opírajících. Jeho porušení v různých částech světa /také vůči naší zemi/ ukazuje, že bez náležitých kontrolních ustanovení by taková další smlouva sotva přispěla k zmenšení a překonání nedůvěry. Domníváme se, že jen v takovém kontextu by mírové hnutí svou podporou tohoto návrhu sehrálo pozitivní úlohu.

Právě v této souvislosti by bylo správné ukázat na vzájemnou závislost závazku nepoužívání síly k řešení politických problémů navenek a respektování občanských práv a svobod uvnitř států. I ta vyplývá z Charty SN, z Deklarace lidských práv i paktů z ní vycházejících. Výrazně byla vy-

jádřena v Závěrečném aktu z Helsink a loni znovu v dokumentu mařidské-
ho zasedání KBSE. Myslíme, že by mírové hnutí mělo zvláště těmto dvěma
dokumentům mírového uspořádání v Evropě věnovat pozornost a zabývat se
cestami, jak přimět vlády k jejich dodržování, popř. jak se stát dyna-
mickým faktorem vůči dnes již institucionalizovanému procesu pokračová-
ní Helsink, který dnes hohužel stagnuje. Rozhodná podpora obraně lidských
práv mírovým hnutím může napomoci tomu, aby otázka lidských práv nebyla
zneužívána ktereukoli stranou jako zbraň a nástroj studené války. Pojetí
nedělitelnosti míru, zahrnující respektování lidských práv a občanských
svobod ve smyslu odpovídajícím Chartě i Helsinkám může být i základnou
pro celoevropské mírové hnutí na Západě i Východě.

Nevíme, zda jste kromě nás a dalších našich přátel pozvali do Heidel-
bergu také zástupce a členy institucí, jež u nás i našich sousedě nesou
název "mírové" a které v podstatě reprodukují stanovisky vlády. Myslíme,
že dialog mezi Vámi a jimi může mít smysl, zůstanete-li nadále v dialogu
s námi a jinými nekonformními podporovateli mírových snah, a dáte-li na-
jevo totéž i těm, kdo se pokoušejí zmonopolizovat mírové usilí v zemích
východní Evropy.

Budeme Vám povděční, přijmete-li tento dopis jako příspěvek do dis-
kuse, již přejeme bohatý a podnětný obsah a plodný průběh i výsledek.
Prosíme, abyste omluvili naši nepřítomnost z důvodů, jež se vymykají na-
ším možnostem. Budete-li nám moci zaslat materiály kongresu popř. navš-
tíví-li někdo z Vás naši zemi k přímé diskusi s námi, bude snad možno
aspoň touto cestou náš dialog či diskusi doplnit.

Jeden z nás, jehož jste také pozvali, nemůže Vám odpovědět ani připo-
jit svůj podpis k tomuto listu. Ladislav Lis, jeden z nejhovlivějších
steupenců mírového usilí, je znovu ve vězení jako oběť policejní zvěle.
Jeho situace ilustruje obtížné postavení a podmínky diskuse o míru v na-
ší zemi. Chceme Vám jeho jménem vyjádřit dík za pozvání i za projevy
sympatií a solidarity těch z Vás, kteří jakkoli vystoupili či snad ješ-
tě vystoupí na jeho obranu.

Vaše jednání zdravíme a přejeme mu plný úspěch.

Praha 23.5.1984

Jiří Hájek, Jiří Ruml, Jiří Dienstbier, Anna Marvanová

Britští míroví a pokrokoví činitelé na podporu Ladislava Lise

Známý představitel britského hnutí za jaderné nukleární odzbrojení /END/
prog. E.P.Thompson spolu s dalšími britskými veřejnými osobnostmi zaslali
dne 21. května prezidentu ČSSR dr. Gustávu Husákovi/současně i generální-
mu prokurátorovi ČSSR, Československému mírovému výboru a velvyslanci
ČSSR v Londýně/ dopis tohoto znění:

Pane prezidente,

píšeme Vám, abychom protestovali proti současné situaci Ladislava Lise,
bývalého mluvčího Charty 77 a aktivního příznivce dialogu se západním
mírovým hnutím. Ze zpráv, které byly zveřejněny minulý týden po celé
západní Evropě se dovídáme, že Ladislav Lis, který byl nedávno propuš-
těn po 14ti měsíčním věznění, byl minulý týden znovu zatčen. Přes svůj
špatný zdravotní stav Ladislav Lis zahájil v pondělí 14. května hladov-
ku na protest proti jeho nelegálnímu zatčení.

Jak jistě víte, Ladislav Lis byl zatčen v lednu 1983 a obviněn podle
§ 100 čl. trestního zákona, který se týká "protistátních aktivit". Pod-
le novinových zpráv byl postaven před soud po pražském Světovém mírovém
shromáždění a 21. července 1983 byl shledán vinným z "pobuřování proti
republice" protože "distribueval nepřátelské materiály". Ve stejný den
byl odsouzen ke 14-ti měsícům vězení a ke třem letům "ochranného dohledu"
po odpykání trestu. Podle tohoto ochranného dohledu se L.Lis musel po
propuštění z vězení hlásit denně na policejní stanici, dovolit policii
vniknout do jeho bytu v kteroukoliv hodinu ve dne či v noci i bez pove-
lení k domovní prohlídce, omezit svůj pohyb v Praze v určeném obvodu a
určené době, a informovat policii o jeho příjmech i jeho cestách mimo

Prahu. Tato forma perzekuce nám připomíná zákony, prikazující pobyt na daném místě, které používá Jižní Afrika. Dovidáme se, že tato forma dohledu byla v minulosti používána v Československu jen proti nebezpečným kriminálním provinilcům a to ještě v mírnější formě.

Jsme přesvědčeni, že tvrdé potrestání Ladislava Lise za "protistátní aktivity" má přímou souvislost s jeho účastí na formulování a podepsání otevřených dopisů zaslaných západnímu mírovému hnutí. Tyto dopisy, které byly publikovány ve "Voices from Prague" /Hlasy za Prahu/ vydanými v Londýně v r. 1983, byly přijaty s velkým zájmem a nadšením v této zemi, a byly považovány za velmi důležité příspěvky k mezinárodnímu dialogu o míru a odzbrojení - dialogu, který rovněž podporovala Vaše vláda na pražském světovém mírovém shromáždění.

Minulé a současné zacházení s Lad. Lisem je v otevřeném rozporu s prohlášeními Vaší vlády na tomto shromáždění, neboť Vaše vláda uvalila na Ladislava Lise taková omezení, která mají v podstatě zabránit Ladislavu Lisovi angažovat se jakkoli ve veřejném životě, včetně účasti na výměně názorů na problematiku míru. Nejnovější zprávy naznačují, že Lad. Lis byl nyní obviněn z "přečinu", což znamená trest až šestiměsíčního věznění. Jsme přesvědčeni, že toto obvinění vyplývá přímo z ochranného dohledu uvaleného na L. Lise. Od svého propuštění v březnu se L. Lis snažil chovat podle nařízení tohoto očividně nespravedlivého zákona. Ovšem perzekuce a totální zvůle, jimž ho policie podrobila /dávajíc mu záměrně myšlné a rozperuplné příkazy a pokutujíc ho, když se jim snažil vyhovět/, donutily L. Lise se tomu vzepřít, což vedlo k jeho novému zatčení.

Vzhledem k závažnosti okolností výše popsaných se domníváme, že je Vaší povinností případ přešetřit, Ladislava Lise okamžitě propustit na svobodu a neprodleně zrušit jeho ochranný dohled.

Ocenili bychom Vaši rychlou odpověď.

S pozdravem E.P. Thompson

Spolu podepsali:

Paddy Ashdown /poslanec liberální strany/, Lord Eric Avebury /liberál ve Sněmovně lordů/, Profesor Bernard Crick /ved. katedry politiky a sociologie na londýnské universitě, jeden z poradců Neil Kinnocka/, Michael Foot /poslanec labouristické strany a šéf strany v letech 1981-83/, Eric Heffer /poslanec labouristické strany a předseda strany/, Neil Kinnock /poslanec labouristické strany a šéf strany/, Jonathan Porritt /šéf Ekologické strany/, David Steel /poslanec a šéf liberální strany/, Phillip Whitehead /publicista a poslanec labouristické strany v letech 1970-1983/, Shirley Williams /prezidentka sociálně-demokratické strany/.

II. konference Mezinárodní federace pro lidská práva v duchu Helsink

/International Helsinki federation for human rights/

Federace založená 9.2.1982 v Bellagio v Itálii za účasti představitelů občanských iniciativ z 18 států, signatářů Závěrečného aktu z Helsink, vzala si za úkol napomáhat plnění ZA všemi státy, zejména pokud jde o závěry týkající se lidských práv. Vychází z textu principu VII helsinské deklarace, zejména z pasáže, uznávající právo každého občana signatářských států "znát svá práva a postupovat podle nich". Její členové se zavázali pracovat v této oblasti tak dlouho, dokud některé vlády porušují své závazky týkající se lidských práv a dokud někteří občané jsou pronásledováni za svou angažovanost ve věci lidských práv, jak je formuluje ZA. V současné době má federace členské skupiny v Rakousku, Kanadě, Francii, Holandsku, Norsku, Švédsku a USA, jakož i kontakty s aktivisty v ostatních zemích, účastnících KBSE, v tom i těch, kde aktivita tohoto druhu není vládou uznávána a je dokonce pronásledována. Národní výbory těchto skupin jsou složeny z poměrně nevelkého počtu občanů představujících různé oblasti společnosti i různé profese a způsobilých ovlivňovat veřejné mínění i působit na politické činitele vlastní země i jiných států. Vzaly si za úkol sledovat dodržování lidských práv ve vlastních zemích, ale i jinde, a zabývat se nejen indivi-

duální případy jejich porušování, nýbrž také "strukturálním" porušováním, jako omezení svobodného toku informací, svobody mínění, sdružování a shromažďování, náboženského vyznání a jeho projevu, svobody pohybu, slučování rodin, ochrany menšin a práv dělníků zahraničního původu.

Její činnost vychází z přesvědčení, že mír, hospodářská i humanitární spolupráce a lidská práva vyžadují pokračování procesu zahájeného v Helsinkách, a to činností vlád i nevládních organizací, a proto

- chce napomáhat tomu, aby signatářské státy ZA plnily své závazky z tohoto dokumentu, zejména v oblasti lidských práv,
- chce šířit znalost těchto závazků v nejširší veřejnosti,
- chce pěstovat styky mezi národními skupinami lidských práv a napomáhat jejich usilí o dodržování závazků z Helsink, jakož i koordinovat toto usilí,
- napomáhat vzniku "helsinských" skupin pro lidská práva tam, kde dosud neexistují,
- shromažďovat a šířit informace o situaci lidských práv v zemích, účastnících KBSE, a fungovat jako informační středisko v tomto směru,
- zabývat se zkoumáním porušování lidských práv v těchto zemích, organizovat a zajišťovat činnost vyšetřujících skupin,
- poskytovat pomoc těm, kdo jsou postiženi porušováním těchto práv.

V současné době je Federace registrována v Rakousku jako právnická osoba podle rakouského práva. Zřídila koordinační výbor, jenž ze svého středu zvolil řídicí výbor, mající řídit práci mezinárodního sekretariátu se sídlem ve Vídni, s minimálním skromným vybavením.

Ve Vídni, která, jak známo, má být místem dalšího setkání účastníků KBSE po Madridu, konala se také ve dnech 10.-11. března 1984 druhá konference Federace. Podle programu, který jsme s určitým zpožděním dostali, byly tu po zprávě o došavační činnosti Federace /G. Nagler/ přednáhány referáty o situaci lidských práv v jednotlivých zemích. O ČSSR tu hovořil prof. Frant. Janouch.

V dalším se konference zabývala formami činnosti Federace v budoucnosti. Referentka Američanka Jeri Laber /před časem byla též v Praze a hovořila s mluvčími i dalšími přáteli z Charty 77/ poukázala na význam misí zjišťujících fakta /fact-finding missions/, které by Federace mohla vysílat do jednotlivých zemí a snažit se přitom o jejich oficiální uznání vládami, neváhat však tam, kde takové uznání není poskytnuto, vyslat neoficiální, soukromou skupinu či osobu. Vyzdvihla potřebu soustavné informační služby, vypracovávání a zveřejňování zpráv o situaci lidských práv v jednotlivých zemích /uváděna jmenovitě taková zpráva o Maďarsku z 1983/, soustavnou publicitu nejrozmanitějšími formami /jako příklad uvedení hry Václava Havla ve Stockholmu na večeru věnované Chartě 77/. Důležitá je komunikace národních skupin Federace s vládami, s mezinárodními vládními i nevládními organizacemi /v tom směru zejména s organizacemi zajišťujícími další akce KBSE, jako schůzku expertů k lidským právům v Ottavě v květnu 1985 a kulturní formu v Budapešti v říjnu 1985, 10. výročí podpisu ZA v Helsinkách a samozřejmě vídeňskou schůzku KBSE 1986/. Pozoruhodné bylo zdůraznění potřeby mezinárodní akce, již by byl zajištěn zájem a podpora západního mírového hnutí pro věc lidských práv a pro snahy o vytváření nezávislých mírových hnutí tuto věc hájících v souladu s myšlenkou vzájemné závislosti míru a lidských práv, vyjádřenou právě ZA.

V diskusi k těmto otázkám byl pozoruhodný příspěvek Ludmily Aleksejevy o situaci helsinské skupiny v SSSR a jejích členů, s ~~průkazkem~~ naléhavým požadavkem akce mezinárodní solidarity na jejich podporu. Výrazným programovým příspěvkem byl projev maďarského spisovatele György Konráda, zdůrazňující, že věc lidských práv nesmí být degradována na nástroj nové studené války a soupeření velmocí, jež porušování lidských práv kráti-
zují jen u odpůrců a přehlížejí u vlastních spojenců. Obrana lidských práv je věcí občanské společnosti, nikoli vlád ... a nesmí být vydána na milost a nemilost efemérním strategickým úvahám jednotlivých vlád a jejich sobeckých zájmů.

I neuplná dokumentace, již máme k dispozici, svědčí o významu této mezinárodní akce, již budeme nadále sledovat.

Dopis END Chartě 77

Drazí přátelé,

děkujeme Vám za Váš poslední otevřený dopis CND a END /dokument Charty 77 č. 9/84/.

My v END věříme, že tento dialog nás oboustranně obohacuje a zavazujeme se zcela k jeho pokračování. Zamýšlíme v blízké budoucnosti odpovédět na četné a komplexní otázky, které vyvstaly ve Vašem dopise.

V této krátké zprávě bychom chtěli pouze komentovat Vaše velmi závažné obvinění, že Chartě 77 přičítáme slova a názory, které nikdy nevyjádřila ani přímo ani nepřímo.

Rádi bychom poukázali na to, že náš dopis skutečně vycházel z pasáže prohlášení Charty 77 k Západním evropským mírovým hnutím, který byl datován 15. listopadu 1981 a podepsán dr. Bedřichem Placákem, Václavem Malým a dr. Jiřím Hájkem. Doporučujeme Vám, abyste se na tu pasáž podívali. Je-li naše interpretace této pasáže oprávněná, bude určitě obsahem našeho příštího dopisu. Nicméně považujeme za nezbytné doporučit Vaší pozornosti prohlášení Charty 77, z kterého jsme v tomto případě vycházeli, abychom se ujistili, že máme společný pohled pro naši budoucí výměnu názorů.

Protože právě v této době věnujeme svou energii kampani na podporu Ladislava Lise, požitáme s krátkým zdržením při dokončování své odpovědi, za což se omlouváme.

21.5.1984

END /Evrop.nukl. odzbroj./
Southbank House
Black Prince Road
London SE 1 7SJ
01 587 0401

Prezident ČSSR dr. Gustáv Husák
P r a h a - H r a d

Vážený pane prezidente,

v souladu s čl. 29 Ústavy ČSSR a vládní vyhláškou 150/58 Ú.l., obracím se na Vás, jako na poslední instanci, které lze předložit můj případ a žádat od ní nápravu.

Pane, prezidente, stal jsem se, pro mne z neznámých příčin, obětí diskriminace a zneuznání mých občanských práv. Byl jsem vyřazen z roviny rovnosti práv občanů, které jsou jednak zaručeny Ústavou ČSSR a v neposlední řadě Mezinárodním paktem o občanských a politických právech v Československu známých jako Helsinská dohoda.

Byl jsem vždy přesvědčen, že Ústava ČSSR a taktéž zmíněný Mezinárodní pak o občanských a politických právech platí pro všechny občany této země bez rozdílu, tak jak je to zakotveno v čl. 20 Ústavy a to cituji: "Všichni občané mají rovná práva a rovné povinnosti", dále pak jak je zakotveno i ve vyhlášce 120 v části III článku 26, cituji: "Všichni jsou si před zákonem rovni a mají právo na stejnou ochranu zákona bez jakékoli diskriminace."

Bohužel však, v posledních letech a obzvláště posledních měsících, jsem se přesvědčil o opaku. Já, pane prezidente, takové rovnosti práv nepožívám. Do dnešního dne mi nebyl nikdo schopen, resp. ochoten, vysvětlit nebo sdělit PROČ, i když jsem řádným občanem tohoto státu a své povinnosti jsem si vždy řádně plnil a plním.

Má právní svoboda občana Československého státu, který je denně všemi sdělovacími prostředky prezentován jako nejpokrokovější a nejdemokratičtější, tato svoboda je narušena, de facto neexistuje. Byla dokonale zneuznána má právní osobnost, a to je v rozporu s čl. 16 Mezinárodního paktu o obč. a polit. právech, který zní, cituji: "Každý má právo na to, aby byla všude uznávána jeho právní osobnost".

Proto se, pane prezidente, obracím na Vás, abyste z moci svého úřadu v mé věci zasáhl a uvedl celý případ v soulad se všemi občanskými právy uplatňovanými v Československu.

Začátkem letošního roku jsem se rozhodl navštívit svou nezletilou dceru Kateřinu, nyní žijící ve Spojených státech amerických se svou matkou. Počal jsem tedy zařizovat pasové záležitosti u okresního oddělení pasů a víz v Gottwaldově. Žádost jsem podal v únoru letošního roku. Jaké však bylo mé překvapení, když jsem v březnu obdržel namítavé stanovisko k vydání mého pasu. Jako důvod zmíněn byl uveden, pro mne nepochopitelný, státní zájem. Ihned jsem proti tomuto stanovisku podal odvolání u krajského odboru pasů a víz v Brně s odůvodněním, že nehodlám cestovat ve státním zájmu, nýbrž v zájmu mém a mé nezletilé dcery. Odůvodnění jsem podložil i rozsudkem Čs. soudu v Gottwaldově ze dne 30. září 1980, který pod č.j. 90597/81-45 rozhodl ve věci rozvodu o upravení práv k nezletilé dceři tak, že i když jsem u soudu žádal, aby dcera byla svěřena do péče matky, nestalo se tak a soud svěřil nezletilou dceru do mé péče. K tomuto dodávám, že jsem nežádal a nebudu žádat navrácení dítěte do Československa. Vycházejí z čl. praxe a o-píraje se o deklaraci práv dětí, kdy každý rodič, a to i ten, kterému není rozvodovým řízením dítě svěřeno do péče, má soudem určeny dny, kdy může dítě navštěvovat a tím se podílet na jeho výchově, domníval jsem se, že mé odvolání se setká s pochopením a že mi bude umožněna návštěva mé dcery, kterou mám ve své péči. Bohužel, mé odvolání se s pochopením nesetkalo. Důvod? Není v souladu s ochranou vnitřního pořádku.

Nechci se zde zabývat pojmy státní zájem a ochrana vnitřního pořádku, neboť o tomto problému bylo sepsáno již mnoho pojednání a tyto pojmy často užívají pasové odbory. Již v roce 1979 jsem žádal o vydání cestovního pasu a text tehdejších odpovědí je doslova totožný s těmi, které jsem obdržel nyní. Samozřejmě, že i tehdy jsem se nedopatřil podstaty věci, a to je proč nemohu cestovat? A nyní se ptám znovu: jaký má stát zájem na mých cestovních dokladech? Jaký má stát zájem na mém cestování za dítětem? Jak souvisí mé cestování s ochranou vnitřního pořádku?

Pane prezidente, dokáže mi někdo podat vysvětlení, proč nemohu vidět své dítě? Dokáže mi někdo vysvětlit, jak je možné, že spousta mých spoluobčanů každoročně navštěvují své děti žijící v zahraničí a já nemohu?

Pokud nemohu navštívit své vlastní dítě, tedy pokud nemohu cestovat tam kam chci, jsem nesvoboden a každý, jak hovoří čl. 9 odst. 1 části III uvedeného Mezinárodního paktu, má právo na svobodu. Pokud je mi úřady bráněno ve volnosti, činí ze mne nevolníka, a zde se opět dovolávám Mez. paktu o obč. a lid. právech, konkrétně čl. 8 odst. 1 části III: "Nikdo nesmí být držen v nevolnictví" a též čl. 12 odst. 2 části III: "Každý může svobodně opustit kteroukoli zemi i svou vlastní".

V nedávné minulosti byl československé veřejnosti všemi sdělovacími prostředky prezentován případ Vlasty Gabrielové-Žlutkynové a jejich dětí. Vzpomínám si, jakou vlnu protestů a rozhořčení způsobil tento případ v naší veřejnosti. V komentáři ze dne 8.9.77 píše J. Houřová v Rudém právu: "Podstatné je, že se dětem i matce děje bezpráví, že děti jsou obětmi politických ťachů reakčních sil, že se děti i matka vůči nikomu a ničemu nepráviny a přesto trpí". Dále pokračuje "jak dlouho budou děti čekat na spravedlnost, na lidskost, jak dlouho bude matce upíráno ~~práva~~ výsostné právo? Neznáme odpověď na tyto otázky, ale víme jedno: USA bezostyšně pošlapává lidská práva". 31. srpna 77 píše J. Švéda opět v Rudém právu a své rozhořčení nad celým případem končí slovy "divný je to v Americe humanismus".

Čím jsem se provinil já, pane prezidente, že mi naše úřady brání v setkání s mým vlastním dítětem, které je mi soudem dokonce určeno do péče? Jak se liší, v poukaze na můj případ, československý humanismus od amerického? Doposud neznám odpovědi na tyto otázky, ale vím jedno, že v mém případě byla pošlapána má lidská a občanská práva.

Pane prezidente, věřím, že Váš zásah do tohoto případu bude v můj prospěch. Jsem přesvědčen, že teprve důsledné respektování práva jednotlivce zajistí všem občanům a tedy i mně právní jistotu, avšak v první řadě toto respektování je největším předpokladem důvěryhodnosti státu.

14.5.1984

Devátý Stanislav, Revoluční 1285/312, Gottwaldov /nepodstatně zkráceno/
Pozn. red.

Krátké zprávy:

Při příležitosti mezinárodního semináře na téma Jak upevnit politickou a vojenskou důvěru v Evropě, který se nedávno konal v Praze, zaslali Mluvčí Charty 77 dne 19.6.84 dopis předsedovi Čs. výboru pro evropskou bezpečnost a spoluprávi Bohuslavu Kučerovi, označený jako dokument Charty 77 č. 12/84. Text dopisu se z technických důvodů nepodařilo zařadit do červnového čísla Informací o Chartě 77. Bude publikován v příštím vydání Informací o Chartě 77.

Dne 3.července bude v Paříži uspořádána manifestace za Ladislava Lise. Pořádají ji Výbor 5.ledna, Výbor za demokratické svobody v Československu a výbor mírového hnutí CODENE za podpory dalších společenských a politických organizací. Účastníci manifestace budou požadovat před budovou čs.velvyslanectví v Paříži, aby byl Ladislav Lis propuštěn na svobodu.

Česká pracovní skupina britské mírové organizace END vydala leták s portrétem Ladislava Lise, v němž vysvětluje důvody své solidarity s tímto českým politickým vězněm. Skupina zdůrazňuje sepětí boje za mír a za občanské svobody. Kromě letáku byla vydána pohlednice s Lisovým portrétem, obsahující stručné údaje o Ladislavu Lisevi a českou větu: "Žádáme okamžité propuštění dr. Ladislava Lise z vězení a bezpodmínečné zrušení jeho ochranného dohledu". Pohled má předtištěnou adresu JUDr.Gustáva Husáka, čs. prezidenta.

Dne 13.7.84 začne ve Varšavě soudní proces s Jackem Kuroněm, Adamem Michnikiem a dalšími představiteli Solidarity a KSS /KOR/. Zahraniční komentátoři soudí, že vedení PRL bylo přinuceno uspořádat tento proces mj. na základě hlašovky Jacka Kuroně, který se jí dožadoval soudního řízení nebo bezpodmínečného propuštění.
